

Publicerad 2014-10-30 06:31 av ULJO

Rastlöshet

Jag gav mig alltid av
när tråden var en nerv
min rastlöshet tog vid
långt innan ett fördärv
vandring i själens land
litade jag alltid på
långt in i förvandlingen
i djupets dunkla vrå

Jag följde havets våg
och vindarna från söder
de gav en riktig tillit
som kärlek mellan bröder
tung och svår att bära
min ryggsäck som cement
men hemmets ljuva vrå
en dörr alltid på glänt

Jag tänkte alltid tanken
på någon inre värld
som taget ur en saga
en hjälp på min färd
att ständigt ha slagsmål
mot en inre demon
ger rastlösheten fokus
att stänga igen ridån

Jag skjuter mina skott
omsorgsfullt från höften
och hånar mig själv
för utlovade löften
men allt är inte svart och vitt
ibland är allting annorlunda
då gör jag ont till gott
och tvingas inte blunda

Jag hamnade på jorden
för livets skull
och utklädd till mig själv

betalar jag min tull
mitt liv är en förvåning
förvandlingens skräll
min rastlöshet kan tuktas
så även denna kväll

(Copyright © ULJO)

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren ULJO med Poeter.se id #29816 innehar upphovsrätten